З раю моїх дитячих літ
Ви, незрадливі любі друзі,
Шлете мені палкий привіт
В старій червоній палітурці
Що тільки вивчу я урок
Відразу йду до вас бувало
— Вже пізно! – мамо, лиш рядок!... —
Та мати завше забувала.
На лампі мерехтять вогні…
Як гарно з книгою у хаті!
Під Гріга, Шумана, Кюі
Про долю Тома запізнати.
Вже смеркло, холод у вікно…
Том з Беккі з вірою чекають.
І смолоскип індійця Джо
У сутінках печер блукає
На цвинтарі десь крик сови…
(Боюсь!) Біжить — крізь темінь стежка —
Хлопчина, прийма у вдови,
Як Діоген, що в бочці мешка.
Сіяє в залі трону лак
Над юнаком – корона вежить
Раптом (О Господи!) – жебрак,
Ще й мовить: Трон мені належить!"
Та кожен знову в пітьмі зник.
Британії судьба — страждати…
— Та чом би серед любих книг
Знов з лампою не задрімати?
О золоті мої часи,
Палає серце на папері!
Та й імені ці золоті:
Жебрак, принц, Том і Геккельбері!